

Andra söndagen i Påsktiden

Påskens vittnen - Thomassöndagen

Hes. 37:1-14; 1 Joh. 5:4-12; Joh. 20:19-31; Ps. 81:2, 7-11

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Vi firar idag Thomas, han som kallades tvillingen, men som har gått till historien som ”tvivlaren”. Det är inte tvivlet i sig vi firar, utan vad Thomas sätter fingret på, nämligen att Jesus verkligen är Kristus Victor. Det Thomas lär oss är inte att tvivla på uppståndelsen, utan att vara vaksamma och uppmärksamma på bedragare.

På kvällen den första dagen var lärjungarna samlade. Alla utom Thomas. De var rädda och hade låst in sig. Och Thomas höll sig undan. Detta var på den första dagens kväll, alltså påskdagens kväll. Jesus är uppstånden och visar sig för lärjungarna.

De berättar senare för Thomas att de har sett Jesus. Men Thomas vill se själv; ja till och med känna Jesu sår, för att han skall kunna tro.

Så på den åttonde dagen – det är idag, det – är de alla, också Thomas, samlade igen. Och Jesus är mitt ibland dem. Och han säger till Thomas att med sina egna händer erfara att Mästaren är uppstånden.

Thomas sätter fingret på Sanningen. Men vad han då själv inte inser är vilken betydelse det har för oss idag att han höll sig borta den första dagen; att han ifrågasatte det som berättades om att Jesus hade uppstått.

Det är ju för oss omöjligt att veta hur Thomas då tänkte. Kanske undrade han vem de talade om? Kan det vara Jesus, han vi följde till korset, som är tillbaka? Eller är det en bedragare? Jag tror ju på att Han, Jesus, var Messias. Han sa själv till oss ”tro på mig!” Han sa till oss alla ”Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig.” Han sa ”om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är.” Och jag, Thomas, frågade honom själv då vi var samlade inför påsken ”Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?” Jag hörde själv då Jesus svarade: ”Jag är vägen, sanningen och livet.”¹ Jag vill så gärna tro det Han sa: ”Jag skall inte lämna er ensamma, jag skall komma till er.”² Men jag vågar inte tro på att det är Han som har vänt åter från graven; inte förrän jag själv har fått känna på såren.

---

¹ Joh 14:1-6

² Joh 14:18

Kan det vara så Thomas tänkte? Kan det vara därför han höll sig undan? För att inte utsätta sig för – och låta sig luras av – bedragare? För han kände, med all sannolikhet, profeten Hesekiels ord:

”Jag skall slå ner på de profeter vars syner är falska och vars spådomar är lögn. De skall inte få tillhöra mitt folks församling, inte skrivas in i israeliternas släktregister och aldrig få komma till Israels land. Då skall ni inse att jag är Herren Gud.”³

Detta var levande bland dem och evangelisten Markus skriver, hur ”falska frälsare och falska profeter kommer att uppträda med tecken och under för att försöka vilseföra de utvalda.”⁴

Detta är vad Thomas lär oss att vara uppmärksamma på. Detta är innebörden i hans tvivel. Det är inte tvivlet på en levande Gud. Inte tvivlet på Guds löften. Inte tvivlet på det Jesus förkunnade.

Så har vi oss själva här idag. Kanske är det så att vi har fått lära oss att inte bara tvivla utan faktiskt tvivla på levande Gud, på Jesus Kristus som Guds Son, på Helig Ande och på det eviga livets möjlighet. Kanske har vi lärt oss att, i detta tvivel, söka stöd i Thomas.

Men Thomas tvivel rörde sig alltså om huruvida den person som alla i påskens inledning talade om och som påstods vara den uppståndne, verkligen var den korsfäste. Och så fick han se Jesus; känna hålen i händerna, sticka sin hand i Jesu sida och vidröra det sår ur vilket både blod och vatten hade strömmat. Då stod det klart för Thomas att det verkligen var samme Jesus; Han de hade följt till korset.

Hur skall vi hantera vårt eget tvivel? Vi som inte har det fysiska att sätta våra egna fingrar på; vi som lever i en tid då det enda som går att erövra är sådant man kan lägga händerna på. Då först blir det sant; då först kan det bli mitt.

Hur kan tron på uppståndelsen – som ju är det ultimata ”beviset” för Guds existens; den vi lärt oss att tvivla på – bli min då det inte finns något att vidröra?

Men är det verkligen så att det inte finns någon ”fysisk realitet” som faktiskt kan hjälpa oss i våra steg i tro?⁵

Hur är det med söndagens liturgi? Är det inte så att varje söndag är en påskdag som vi faktiskt firar? Är det inte så att vi med hela vår kropp aktivt deltar? Är det inte så att vi, som en fysisk realitet, får ta del av Kristi kropp och blod i eukaristin? Är det inte så att våra ikoner är fysiska objekt som öppnar upp till det himmelska? Är det inte på riktigt då vi tänder våra ljus eller bränner vår rökelse?

Vi håller i våra hjärtan En som vi inte har sett i köttet men vars ord vi är inkluderade i. Men bara om vi följer upp vår tro i praktik. Den troende gör det hon tror. Men till dem som bara bekänner

---

³ Hes. 13:9

⁴ Mark 13:22

⁵ Jfr Leap of faith

med läpparna har Paulus en sak att säga, nämligen att de påstår sig känna Gud men förnekar honom i sina handlingar. ”Tron utan gärningar är död”⁶

Genom vår gärning; i vårt deltagande i Kristus, blir tron levande. Tron, som förvisso är något annat än sådant som går att lägga händerna på och som med logik och experiment går att bevisa, blir fysisk genom att vi vågar lita till att det som har skett är sant. Handlandet hjälper oss; det blir som en språngbräda in i tron, liksom söndagens liturgi tar oss ett steg in i den åttonde dagen.

Thomas lär oss inte att tvivla. Thomas sätter fingret på nödvändigheten i att vi är vaksamma och prövar. Han säger, genom att fysiskt utebli den första dagen, samma sak som Johannes: ”Mina kära, sätt inte tro till alla andar utan pröva om de kommer från Gud, ty många falska profeter har gått ut i världen”⁷

Vi vet idag, precis som Thomas den åttonde dagen, att ljuset inte går att betvivla. Det återvände och det uppfyller oss. Och vi är inte ensamma! Vi har en stor sky av vittnen omkring oss. Så låt oss därför lägga bort allt som tynger.⁸

Låt oss jubla; Kristi ljus!

---

⁶ Jak 2:20

⁷ 1 Joh 4:1

⁸ Jfr. Heb 12:1